

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 148. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277402320/facsimile.pdf> (tilgået 18. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Månedsdag hentede Penge fra min Fader . . . Men nej, jeg forjog de Tanker, at jeg ikke skulde synde påny. Kendte Eberhard mon mere til, hvad Logis og Værelse kostede, end jeg?

Jeg så på Rolferne, der sortvåde og langhalede entrede op over Skærnkassernes Rand og plumpede ned i Brostenenes brune og olieblående Spildevand. Jeg lagde Hovedet ned mod Bordpladen, om jeg højt oppe kunde øjne blot den mindste Smule Himmel, men stødte mod Mure til mit Vindues Rand.

Jeg huskede på Vinteren, der skulde komme, så atter på mine Penge og fornåm for første Gang med standsende Åndedræt, at jeg var ung og havde Håb — om hvad? O, om intet mindre end Livet!

Og jeg gemte Ansigtet i mine Hænder, af Angst for det og af Angst for at miste det. O, hvorfor var jeg ung, hvorfor var jeg ikke gammel som Eberhard og kunde slippe det?

Jeg foer op ved en gylpende, skvulpende Latter og en hvislende Fnisen.

Hvem le? Le man også her?

Jeg så mod Døren, og jeg syntes, jeg skulde kende Værtindens og Augustinus' Latter.

Men hvorfor skulde de le, og hvad skulde de le ad sammen? —

— Et Par Dage efter sad jeg atter ved min Klap med en Dynge Bøger foran mig, de filosofiske og teologiske Bøger, jeg havde fået opskrevet oppe på Universitetet.

Jeg så forvirret på dem — på Novum testamentum graece, på den hebraiske Grammatik og Pentateuchen, på Clausens: „Hermeneutik“ og „Vejledning“ til at fuldende Studiet i tre Ar, på de forskellige Clavis og Münsters „Dogmehistorie“ og Gieselers „Kirchengeschichte“.

Jeg følte mig ikke mindre vildsom imellem disse Værker end mellem Studenterne oppe på Universitetet, hvor de vel ikke favnedes eller stredes om ukendte Ting — undtagen da når stakkels, gamle Sibbern stod på Katedret, og jeg måtte se Skolescenerne med Småkjær gentages med et af Danmarks frodigste Hjærter — men hvor de med rynkede Pander og ivrige Penne